

Kiszelly Zoltán: Amerika pofozóbábuja

2014 október 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az amerikaiak rendre „barátként” fordulnak hozzánk, miközben minapi lépésük egyáltalán nem nevezhet? barátinak.

Eddig ugyanis csak a „lator” országok vezet?it tiltották ki területükr?l. Birodalomként az Egyesült Államok a saját

érdekét követi, ám szerencsénkre „kegyes hegemónként” viselkedik, ami a Szovjetunió gyakorlatához képest mindenképpen el?nyösebb számunkra.

Mindez mit sem változtat azonban azon a tényen, hogy egy integráció kisebb tagja ugyanúgy nem vagy csak alig tudja a f? hatalommal szemben saját jól felfogott érdekét érvényesíteni.

Az amerikaiak világhatalmi helyzete komoly veszélyben van, a szétbomlott Szovjetunió után most éppen Kína számít esélyes kihívónak. A kínaiak világhatalmi törekvésükben nem a kétszer is kudarcot valló németeket másolják, hanem pont az USA-t, amely fortélyosan vette át a britekt?l a világ vezet? hatalmának szerepét. Az amerikaiak szépen kihasználták a britek szorult helyzetét, amikor azok két világháború során próbálták meg?rizni gyarmatbirodalmukat és világméret? befolyásukat. 1940-ben néhány tucat ósdi rombolóért cserében átvették a britek stratégiai fekvés? támaszpontjait, majd fegyver- és élelmiszer-szállítmányaikkal jelent?s kereskedelmi befolyásra tettek szert.

A közös ellenség legy?zése után az amerikaiak fokozatosan vették át a világpolitika irányítását, erre a – nekünk, magyarok számára sorsdönt? fontosságú – szuezi válság volt az egyik els? példa. Ahogyan az amerikaiak a britek korábbi stratégiájának átvételével a 20. század második felére egyértelm?en a világ vezet? hatalmává váltak, úgy akarnak most a kínaiak is az amerikaiak módszereinek másolásával meger?södni. Talán azért is támogatják az ukrán válságban elszigetel?d? Moszkvát, hogy majd cserében kérhessenek valamit.

Természetes, hogy az Egyesült Államok nem nézheti tétlenül, ahogyan kihívói szép csendben er?södnek. Az sem tetszik nekik, ahogyan „saját” integrációjuk perifériája – Finnországtól Magyarországig – egyre többet kacsint Kelet felé. Sajnos megint mi vagyunk az a pofozóbábu, amelyen példát statuálnak, a mi megfegyelmezésünkkel próbálnak másokat – most éppen a szlovákokat, a franciákat, a bolgárokat – a józan ész és a gazdasági kényszer által el?re jelzett úttól elrettenteni. El?bb baráti hangon üzennek, majd ha kérésük süket fülekre talál, akkor fokozzák a nyomást. Most is ez várható.

Napjainkban legalább két komoly konfliktus feszül Washington és Budapest között. Az egyik az ukrán válság. Budapest jól felfogott érdeke, hogy párbeszédben maradjon mindkét féllel, így Moszkvával is. Magyar részr?l

botorság lenne az er?söd? orosz gazdasági kapcsolatot aktuálpolitikai okokból feladni, hiszen a KGST összeomlása után is évtizedekbe tellett, amíg ismét eljutottunk a kétoldalú forgalom érezhet? növekedéséig. Azt is jó el?re sejtjük, hogy a Nyugat nem fog minket gazdasági veszteségeinkért kompenzálni.

Egy másik vita az amerikai cégek adózása körül zajlik, ami nálunk a reklámadó kapcsán került az érdekl?dés homlokterébe. Írországban ugyanis olyan hézagos adószabályok vannak, amelyek alapján számos – köztük több amerikai – konszern csak minimális adót fizet. Az Európai Bizottság ezeket a kiskapukat be szeretné záratni. Mi magyarok is abban vagyunk érdekeltek, hogy a nagy konszernek a helyben realizált forgalom után helyben fizessenek adót, és azt ne könyvelhessék át adóparadicsomokba. Ebben számíthatunk az unió többségének támogatására.

Magyarországon belül ez már 2010 óta megváltozott, nálunk ugyanis korábban a f?város körüli települések alacsony adókkal csalogatták magukhoz a nagy cégeket. Most Írországnak és Luxemburgnak kéne változtatni.

A politikai nyomásgyakorlást persze általában valamilyen ügybe csomagolják. Hasonló példát láthattunk nemrégen Görögországban is. Franciaország egy b?nbánó svájci bankártól megszerezte az egyik nyugati nagybankban titkos számlákon pénzt parkoltató görögök listáját. Ezt átküldték Athénba, ahol a bizonyítékot a legmélyebb fiókba rejtették, és véletlenül sem indítottak adóvizsgálatot, mondván, a franciák ipari kémkedéssel jutottak a listához.

A Nyugatnak a listával az volt a célja, hogy a görögöket rábírja a következetes adóbehajtásra, így csökkentve a megmentésükhöz szükséges küls? források iránti igényt. Látva azonban a görögök tétlenségét, a franciák egy velük együttm?köd? újságírónak játszottak ki az ismertebb neveket, és a hír megjelent az oknyomozó Hot Doc magazinban. Athén el?ször beperelte az újságírót, akit a bíróság 2012 november elején felmentett. Az adócsalók ellen vontatott eljárás indult.

A mostani esetben is valami hasonlót várhatunk.

Ha Budapest nem reagál az amerikai „kívánságokra”, várható, hogy az amerikaiakkal együttm?köd? hazai újságírók és médiumok szerkeszt?ségébe a szél „véletlenül” befúj néhány információt, így növelve a nyomást a kormányon.

Az efféle nyomásgyakorlás Magyarországon eddig azért sem volt eredményes, mert rendre csak a küls? érdeket nyíltan kiszolgáló híroldalakra és médiumokra korlátozódott. A magyarok józan többsége mintha érezné, hogy a „baráti aggódás” mögött csupán Amerika nyers nagyhatalmi érdeke rejlik. Talán ezért sem szeretik a világon sehol, ha jelent?s politikai véleményformáló képesség? médiumok vannak külföldi érdekcsoportok kezén. Különösen Amerikában nem.

Kiszelly Zoltán – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló